

Kegyelem nektek és békesség Istentől, a mi Atyánktól és a mi Urunk Jézus Krisztustól, aki önmagát adta bűneinkért, hogy kiszabadítson minket a jelenlegi gonosz világból Istennek, a mi Atyánknak akarata szerint. Övé a dicsőség örökkön-örökké. Ámen. (Gal. 1,3-5)

Kezdő ének: 155. énekünk:

„Ó Úr Isten, légy közöttünk, Kik imádásodra jöttünk, Szívünk egyedül rád hallgasson, Hogy igédnek áldott szava, Melytől függ lelkünknek java, Minket minden jóra bírhasson: Szent e hely, légyenek szentek, Kik e házban megjelentek.”

Előimádság: Mennyei Atyánk! Hálatelt szívvel köszönjük meg neked, hogy Te akkor is útmutatást adsz nekünk, amikor mi már tanácstalanok vagyunk. Köszönjük, hogy mindig segítesz megtalálni azt az utat, amelyet előkészítettél számunkra, még akkor is, ha mi a saját fejünk után megyünk, amikor a saját, göggel kikövezett utunkon járunk. Sokszor nem hallgatunk rád, figyelmen kívül hagyunk, hogy bűntudat nélkül érvényesíthessük a mi akaratainkat. De mindezekkel csak saját érdekeinket képviseljük, amelyekről úgy hisszük, hogy felhatalmazást adnak nekünk, akár mások semmibe vételére, sértésére, bántására, ha ők akadályt jelentenek számunkra. Viszont Te, szerető Atyánk mégis ugyan azzal a szeretettel fordulsz felénk és megvilágítod előttünk mindazokat a hibákat, amelyeket elkövetünk. Köszönjük, hogy szereteted által mindig megsegítesz és helyreállítasz minket. Ebbe kapaszkodva kérjük bocsánatodat bűneinkért.

Kérünk ma is, most is csendesítsd le szívünket, s add igédet és Szentlelkedet, hogy a te útmutatásodra, tanításodra figyelhessünk, azt befogadhassuk és gyakorolhassuk Te előtted. A Te egyszülött Fiadért, Jézus Krisztusért kérünk, hallgasd meg imádságunkat. Ámen.

Textus: Jn 16, 12–13

„Még sok mindent kellene mondanom nektek, de most nem tudjátok elviselni; amikor azonban eljön ő, az igazság Lelke, elvezet titeket a teljes igazságra; mert nem önmagától szól, hanem azokat mondja, amiket hall, és az eljövendő dolgokat is kijelenti nektek.”

Szeretett Testvéreim! Ezen a mai reggelen egy nagyon különös, ugyanakkor megalázónak is tűnő jézusi mondat áll előttünk. Megalázó számunkra, hiszen mi oly sokszor kényesen büszkék vagyunk a magunk belátására, a magunk döntési képességeire, a magunk önállónak vélt, felelősnek, felelősségteljesnek gondolt életvezetésére. Ez a büszkeség mutatkozik meg például akkor, amikor egy-egy jelentősebb futballmérkőzés előtt, hirtelen tízmillió futballszakértő és edző országává válunk. De ugyanez figyelhető meg napjainkban, amikor egy világjárvány közepette pedig hirtelen kiderül, hogy tízmillió virológus, immunológus él kis hazánkban. Egyszerűen mintha belénk lenne kódolva mindez.

Jézus viszont azt mondja ma nekünk, hogy az Ő szavának, üzenetének, nevelő, tanító jelenlétének befogadása és elfogadása bizony meghaladja a képességeinket, s önmagunkban, a magunk lehetőségei szerint képtelenek vagyunk az ő igazságának nemhogy kikutatására, megtalálására, de az általa kijelentett igazságnak még az elviselésére is. Nem kell különösen magyarázni mindezt, mostanában nap mint nap felmerülnek bennünk a miértek, szinte minden pillanatban csak kérdések vannak a szívünkben. Azonban van egy nagyon fontos kérdés, amelyre pedig először nekünk magunknak kell felelnünk, egyen-egyenként választ adva rá: oda mersz-e állni az Úr elé, azt kérve tőle, hogy az emberi lelkület helyett az ő Lelkét, Szentlelkét ajándékozza neked, Krisztusért? Hajlandó vagy feladni a büszkeségedet, azért, hogy mindent elnyerhess, hogy neked is járjon az örök rész, a boldog végzetetlen öröm?

Mert Jézus szava nem ítélet, hanem ígélet! A Krisztus élő Lelkének valósága ma is átlendít nehézségeken, erőt ad fordulópontokon, elvisz járatlan utakra, új felfedezésekre bátorít, új kapcsolatokat helyez kilátásba, új ismeretekre tanít. S hogy mi ennek a lényege? Az, hogy Krisztushoz visz közelebb, Krisztushoz húz még szorosabban, még erőteljesebben, hogy igaz az, amit Jézus mondott, hogy az enyémből vesz a Szentlélek, és engem dicsőít, és – a görög szöveg szerint – rám mutat vissza. Jézusnál nem a lemondó ténymegállapítás, hanem a változás reménysége válik hangsúlyossá. Azé a változásé, hogy a te életed, és az én életem is lehet Lélekkel, Szentlélekkel

átlelkesült, átlelkesített élet, amely már nem csak elviselni, de viselni, és ami még fontosabb, hogy képviselni is képes Isten Krisztusban az ember üdvösségére adatott élet-igazságát.

A megoldás tehát a problémáinkra nem valamiféle tudásban, hatalomban, földi értékben rejlik, melyekből semmit nem vihetünk majd magunkkal; hanem a megoldás, amely által elviselhetővé, elhordozhatóvá válik az élet minden megválaszolt és megválaszolatlan kérdése, az csak az a Lélek, amely minden mélységben és magasságban, örömben és bánatban, az Örök Igazsághoz, Istenhez vezet. Bízunk magunkat újra és újra, napról-napra az Úr Jézusra, hogy Ő legyen Szentlelke által lelkünk békességévé. Így legyen! Ámen.

Utóimádság: Drága, mennyei édes Atyánk! Hálás szívvel köszönjük meg neked, hogy Te képessé teszel minket Szentlelked által arra, amire mi már nem lennénk képesek. Köszönjük, hogy a bennünk felmerülő kérdésekre mindig választ adsz Szentlelked által. Még, ha sokszor nem is értjük, hogy mi miért történik, vagy miért hagyta, hogy megtörténjen, de Te idővel mindenre rámutatsz, amely után a teljes képet láthatjuk, nem csak egy apró, piciny darabkáját. Köszönjük, hogy gondoskodsz életünkről és megőrzöl mindannyiunkat a Te szeretetedben.

Kérünk légy velünk, légy a betegágyban fekvőkkel, a szegényekkel, akik nap, mint nap küzdelmes megpróbáltatásokon mennek keresztül! Vigasztald meg a válságos helyzetben lévőket, a gyászban itt maradtakkal, akik elvesztették szeretteiket, s mindazokkal, akik a Te békességedet keresik! Légy te mindannyiunk támasza! A te egyszülött Fiaért, Jézus Krisztusért kérünk hallgass meg minket. Ámen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek, és ne vígy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

Záró ének: 199. énekünk minden versével:

- 1. Adjunk hálát az Atya Istennek, Mennynek és földnek szent teremtetőjének, És embereknek gondviselőjének, Éltetőjének.*
- 2. Mert ő mi hozzánk atyai szerelmét, Kijelentette drága szent igéjét, Mellyel táplálja híveinek lelkét, Nyújtja kegyelmét.*
- 3. És ő megáldja benne reménylőket, Erősít minden erőtlenséget, Világosítja homályos szívünket, Setét elménket.*
- 4. Atya Istennek mind ezekért legyen Dicséret és nagy dicsőség mennyégben, Fiával s Szentlelkével egyetemben, Örökké! Ámen.*

Áldás: És Isten békessége, mely minden értelmet meghalad, meg fogja őrizni szíveteket és gondolataitokat Krisztus Jézusban. (Fil. 4:7)